

عنوان مقاله:

تاثیر رویکرد واقعیت درمانی به شیوه ی گروهی بر افزایش سازگاری اجتماعی نوجوانان تیزهوش دختر

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی کودکان استثنایی رویکردهای نوین در روانشناسی، آموزش و توانبخشی کودکان استثنایی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مونا محمدی - دانشجوی دکترای روانشناسی عمومی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

سیف اله آقاجانی - استاد گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

نگس حبیبی - دانشجوی دکترای روانشناسی عمومی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر رویکرد واقعیت درمانی به شیوه ی گروهی بر افزایش سازگاری اجتماعی نوجوانان تیزهوش دختر شهر تبریز انجام گرفت. طرح پژوهش شبه آزمایشی از نوع پیش آزمون پس آزمون همراه با گروه گواه بود. جامعه ی آماری، شامل کلیه دانش آموزان تیزهوش دختر دوره ی اول متوسطه شهر تبریز در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ بود. حجم نمونه ی پژوهش شامل ۷۰ نفر (۳۵ نفر گروه آزمایش و ۳۵ نفر گروه گواه) بود که با روش نمونه گیری خوشه ای چندمرحله ای انتخاب شدند. سپس تنها گروه آزمایش تحت مداخله ی واقعیت درمانی به شیوه ی گروهی قرار گرفت. بعد از اتمام جلسات مداخله ای، از هر دو گروه آزمایش و گواه پس آزمون به عمل آمد. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه سازگاری اجتماعی دانش آموزان سینهاوسینگ (۱۹۹۳) بود. برای تجزیه و تحلیل داده ها از روش های آمار توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد) و آمار استنباطی (تحلیل کوواریانس تک متغیره) توسط نرم افزار SPSS نسخه ی ۲۱ انجام شد. یافته های حاصل از این پژوهش نشان میدهد که رویکرد واقعیت درمانی به شیوه گروهی بر افزایش سازگاری اجتماعی در نوجوانان تیزهوش دختر شهر تبریز تاثیر معناداری داشته است ($p < 0/001$) با توجه به نتایج حاصله، رویکرد واقعیت درمانی به شیوه گروهی برای افزایش سازگاری اجتماعی در نوجوانان تیزهوش دختر توصیه میشود.

کلمات کلیدی:

واقعیت درمانی گروهی، سازگاری اجتماعی، نوجوانان تیزهوش دختر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1951584>

